

CINEMA^{per a} estudiants

Àrees i Temes:

Ciències Socials / Món contemporani / Llengua anglesa

Pel·lícula recomanada per a:

Segon Cicle d'ESO. Batxillerats. Cicles Formatius.
Centres de Formació d'Adults

DOSSIER

- **Activitats en Català**
- **Activities in English**

HOTEL RWANDA

Direcció: Terry George.

Interpretació: Don Cheadle (Paul Rusesabagina), Sophie Okonedo (Tatiana), Nick Nolte (Coronel Oliver), Joaquin Phoenix (Jack), Desmond Dube (Dube), David O'Hara (David), Cara Seymour (Pat Archer), Fana Mokoena (General Augustin Bizimungu), Hakeem Kae-Kazim (George), Tony Kgoroge (Gregoire), Ofentse Modiselle (Roger).

Guió: Keir Pearson i Terry George.

Producció: A. Kitman Ho i Terry George.

Música: Andrea Guerra, Rupert Gregson-Williams i Afro Celt Sound System.

Fotografia: Robert Fraisse.

Muntatge: Naomi Geraghty.

Disseny de producció: Tony Burrough i Johnny Breedt.

Direcció artística: Emma MacDevitt.

Vestuari: Ruy Filipe.

Gènere: Drama.

Països: Gran Bretanya, Sudàfrica, USA, Itàlia.

Any de producció: 2004.

Durada: 122 min.

Sinopsi

Al 1994, Rwanda entra en una espiral de violència entre tutsis i hutus que provoca el genocidi de milers de persones. El gerent de l'hotel Mille Collines, Paul Rusesabagina, aconseguirà salvar la seva família i 1.200 persones més de la mort.

A SHORT INTRODUCTION TO RWANDA**Read and translate this text**

west, Uganda on the north, Tanzania on the east, and Burundi on the south. Rwanda's relief consists of many hills that alternate with valleys. There are also a chain of volcanoes (the Virunga Mountains) in the north and some small lakes in the southeast.

The country's wildlife is rich and varied. Rwanda has bamboo forests, wooded regions, and grassy savannas. There are elephants, lions, chimpanzees, antelopes, zebras, and gorillas. These animals are protected in national parks and reserves.

Rwanda is a country in east-central Africa that lies south of the Equator. It is one of Africa's smallest countries. It covers an area of only 10,169 square miles (26,338 square kilometres). Most of the country is mountainous and has an elevation of more than 5,000 feet (1,500 meters) above sea level.

The Republic of Rwanda is bordered by the Democratic Republic of the Congo and Lake Kivu on the

Of the three main tribes that live in Rwanda, the Twa were the first people to live in the country. The Hutu came later and the Tutsi arrived when the Hutu were already established in the area. Although the Tutsi were a minority, they conquered the lands, built a kingdom that gradually expanded and gained political domination in Rwanda and in Burundi, the neighbouring country.

The Hutu represent 80 percent of the population, the Tutsi are almost 19 percent, and the Twa, a tribe of hunters and gatherers, are 1 percent. Despite the similarities between the two larger groups, they have been enemies for many years and their differences have often erupted in violence. In April 1994 the whole country fell into a very violent and bloody civil war.

Rwanda is rich in resources and economic potential, but the population lives on the poverty line because of the bad governments and the furious tribal fights that they have had in the past. Most Rwandans are farmers who produce food for themselves and their families. The major food crops are bananas, sweet potatoes, cassava, potatoes, sorghum, and corn. The main export crops are coffee and tea. There are cattle too. Industry is a small part of Rwanda's economy. The main manufactured products include

cement, soap, beverages, and textiles. Tin and tungsten are the country's chief mining products.

French, Rwandan, and English are the official languages. The Rwandan language, officially called Kinyarwanda, is a Bantu language. Rwandans have a rich oral literature in their own language. Swahili is also widely spoken. About 75 percent of the population follows Christianity. Roman Catholicism is the main denomination. The rest of the people follow traditional beliefs and Islam.

Primary education is free and compulsory for children between the ages of 7 and 13. The National University of Rwanda is in Butare. The Rwanda National Museum at Butare exhibits traditional, native arts. Rwanda has a well-developed road network, but there are no railways. There are international airports at Kigali-Kanombe and at Kamembe. Kigali, the capital and largest city, has a population of 369,000.

Hotel Rwanda

AN AFRICAN STORY

Read the text and answer these questions:

1. Write the synonym for *sun* that the writer uses in the text.
2. Who is Saty?
3. Why doesn't Amina go to welcome Saty?
4. What has Saty been doing in the morning?
5. What does Saty bring with her when she arrives home?
6. What illness does Amina suffer?
7. Why don't they have food?
8. What has happened to Saty's husband and son?
9. Where is Gao?
10. What did Saty's tribe do when they arrived in Gao?

Amina looked at the sky through a hole in the tent. She saw the noonday fireball, and knew that, again today, there would be no **relief** from the heat and the dust and the **ravages of famine**. She heard her mother coming home, talking with the other women who had left before **sun-up** to search for work in exchange for food. Amina would have loved to run to greet her mother, Saty, but her little legs were too weak, so she waited patiently for her mother to come to her.

Seeing her daughter, Saty's face lit up. "Hello my little one," she said as she placed a **bundle** by the folded blanket on

the floor on which Amina lay. "How do you feel today?"

"I'm fine," Amina replied. But Saty could see Amina was far from fine; her arms and legs were skin and bones and her cheeks were **sunken**. Saty unwrapped her day's pay. "Come now Amina, try to eat some of this food. It will help your belly **to stop aching**. I know this food is not what you are used to, but this is all there is."

Amina slowly ate the soup. "I pretended it was a **yam** like you used to make for our tribe, Mommy, then it goes down easier."

"Good girl," Saty murmured as she **rocked** the **frail** child in her arms until she fell asleep. "How much longer will this last?"

Saty wondered as she sat quietly. What is to become of us?" She couldn't remember the last time it had rained.

As she **gazed** at her sleeping child, Saty recalled the past two years of famine, the **endless wandering** of the nomadic tribe to which she belonged as they desperately searched for water so there would be grass for the animals and grain for the

people. But all they had found were **dry wells** and fields of useless wild grass. The animals **starved** long ago, followed

by many of the tribesmen, including Saty's husband and son. When Saty's tribe arrived in Gao, a village in Mali in West Central Africa, there was nowhere else to go and nothing else to do, so they stayed. The

tribe set up their huts on the outskirts of Gao and, along with members of many other tribes who had also set up camps near Gao, tried to get work to at least feed the remaining children.

This story has been written by Tedi Petrelis a Red Cross delegate sent to Mali in northwest Africa in 1985 to help provide food and medical help to victims of a severe drought and terrible famine. <http://www.redcross.org>

Vocabulary

relief: alivio; **ravages of famine:** estragos del hambre; **sun-up:** amanecer; **bundle:** fardo; **sunken:** hundidos; **to stop aching:** dejar de doler; **yam:** ñame (planta tropical comestible); **rocked:** mecía; **frail:** débil, delicada; **gazed:** miraba fijamente; **endless wandering:** inagotable vagar; **dry wells:** pozos secos; **starved:** murieron de hambre

Hotel Rwanda

EL CONFLICTE

La pel·lícula *Hotel Rwanda* està situada a l'any 1994, quan esclata una guerra civil a Rwanda i en pocs mesos, d'abril a juliol d'aquell any, moren més de mig milió de rwandesos. Llegeix el següent text que reflexiona sobre el que va passar a *Nyamata*, un poble de Rwanda, durant aquest període i contesta les següents preguntes:

1. Amb l'ajuda d'un mapa d'Àfrica, localitza Rwanda. Digues el nom de la capital del país i el nom del país amb els que Rwanda té frontera.
2. Amb l'ajuda d'una enciclopèdia, esbrina quants habitants tenia Rwanda abans de la guerra de 1994.
3. La guerra civil rwandesa va tenir una connotació especial, va ser un *genocidi*. Amb l'ajuda d'un diccionari, explica què vol dir aquest terme.
4. Segons el text, quin fet va desencadenar la guerra civil?
5. Es parla de dos grups diferents de població. Com es diuen aquests dos grups i quin paper van tenir en aquella guerra?
6. Com ha afectat aquests fets els supervivents?

El 1994, entre el dilluns 11 d'abril a les 11 del matí i el dissabte 14 de maig a les 2 del migdia, uns 50.000 tutsis, d'una població d'aproximadament 59.000, van ser massacrats amb matxet cada dia de la setmana, de 2/4 de 10 del matí a les 4 de la tarda, per milicians i veïns hutus als turons del municipi de Nyamata, a Ruanda. Aquest és el punt de partença d'aquest llibre.

Uns quants dies abans, el vespre del 6 d'abril de 1994, l'avió que duia a Kigali el president de la República ruandesa, Juvénal Habyarimana, esclata sobre l'aeroport. Aquest atemptat precipita el senyal de les matances de la població tutsi, les quals, planificades des de feia mesos, comencen a trenc d'alba als carrers de la capital i s'estenen per tot el país.

A Nyamata, poble de Bugesera, una regió

de turons i d'aiguamolls, les matances comencen al carrer gran quatre dies més tard. Multituds de tutsis busquen refugi tot seguit a les esglésies o fugen als platanars, als aiguamolls i als boscos d'eucaliptus. El 14, 15 i 16 d'abril, cinc mil

persones són assassinades a l'església de Nyamata, i cinc mil més a la de N'tarama. un poblet situat a una vintena de quilòmetres, per milicians, militars i la immensa majoria dels seus veïns hutus.

Aquestes dues massacres inicien el genocidi en aquesta

contrada àrida de laterita argilosa. Allà dura fins a mig maig. Durant un mes, les milícies d'executors del genocidi, disciplinats, sobris, cantadors, encerclen i empaiten els fugitius a través dels boscos d'eucaliptus de Kayumba, als aiguamolls de papirs de Nyamwiza, armats amb matxets, llances i maces; això els permet matar cinc tutsis de cada sis, tants com en el conjunt de pobles ruandesos, molts més que a les ciutats.

Durant uns quants anys, els supervivents dels turons de Nyamata, com els d'altres llocs, han guardat silenci, un silenci tan enigmàtic com el dels supervivents l'endemà d'haver obert els camps de concentració nazis. Per uns, expliquen, «la vida s'ha trencat»; per uns altres «s'ha aturat»; encara n'hi ha d'altres que diuen que «cal absolutament reprendre la»; això no obstant, tots admeten que entre ells només parlen del genocidi. D'aquí ve la iniciativa de tornar-hi parlar amb ells, de beure cervesa Primus a ca la Marie-Louise, o vi de plàtan a la factoria de Kibungo, de multiplicar les visites a les cases de tova, a les terrasses de les tavernes, a l'ombra de les acàcies, tímidament primer, amb més confiança i familiaritat després, a la recerca d'en Cassius, la Francine, l'Angélique, la Berthe i altres, per convèncer-los de parlar. Alguns d'ells dubten de l'interès de parlar amb un estranger, o de l'interès d'un estranger pels seus relats, però cap no s'hi nega.

Per explicar aquest silenci tan llarg també diuen, per exemple, que «es van sentir deixats de banda, com si hi fossin de més en aquella situació». O «que desconfiaven dels humans», que estaven massa desanimats, allunyats, o ensorrats». Que es van sentir «incòmodes», o a vegades fins i tot «blasmables» per haver ocupat el lloc d'un conegut o haver reprès els costums dels vius.

Camperoles, pastors, venedores, ensenyants, assistenta social, manobre, parlen cada dia, a Nyamata o als turons que l'envolten, dels dubtes o les dificultats que

tenen per evocar alguns records, i de les noves preguntes que sorgeixen en escoltar-los. La majoria, escèptics o indiferents a les lliçons de la història, senten malgrat tot la temptació de compartir amb altres la seva incomprensió, desorientació i solitud actuals.

Aquest abatiment és trasbalsador.

La història del genocidi ruandès costarà d'escriure. Això no obstant, l'objectiu d'aquest llibre no és el d'afegir-se a la pila d'enquestes, documents i novel·les, a vegades excel·lents, que ja s'han publicat. Solament pretén fer conèixer els

relats sorprenents dels supervivents. Un genocidi és - resumint la definició d'una entre ells - una empresa inhumana imaginada per humans, massa boja i massa metòdica perquè es pugui entendre. El relat de les corredisses pels aiguamolls de la Claudine, l'Odette, en Jean-Baptiste, la Christine i els seus veïns; la narració, sovint durament i magníficament expressada dels bivacs, la decadència, la humiliació després d'haver estat apartats; l'aprensió davant la mirada dels altres, les obsessions, les complicitats, les preguntes sobre els records; les seves reflexions de supervivents, però també d'africans i de camperols, permeten d'apropar-s'hi molt."

La vida nua. Relats dels aiguamolls ruandesos.
Jean Hatzfeld. Edicions de 1984, S.L. Barcelona 2001

Un genocidi no és pas una guerra particularment sagnant i cruel. És un projecte d'extermini. L'endemà d'una guerra, els supervivents civils senten una forta necessitat de testimoniar; en canvi, l'endemà d'un genocidi els supervivents aspiren estranyament al silenci.

*Hotel Rwanda***L'ORGANITZACIÓ DE LES NACIONS UNIDES**

Al film *Hotel Rwanda* es fa una dura crítica a *L'Organització de les Nacions Unides (ONU)* per la ineficàcia demostrada en resoldre el conflicte. Refresquem una mica els teus coneixements sobre l'ONU. Amb l'ajut d'aquest text, contesta les següents preguntes:

1. Quan es va crear l'ONU?
2. Quants estats la formen actualment?
3. Quantes llengües oficials s'utilitzen en aquest organisme?
4. Quins són els seus objectius ?

L'Organització de les Nacions Unides (ONU) és una organització intergovernamental mundial, creada per la Carta de San Francisco el 1945, amb la finalitat de mantenir la pau, promoure la cooperació econòmica, cultural, social i humanitària, garantir la seguretat dels estats basant-se en els principis d'igualtat i autodeterminació i vetllar pel respecte dels drets humans. Actualment més de 191 estats del món en formen part.

L'ONU utilitza 6 llengües oficials: anglès, àrab, xinès, castellà, francès i rus.

Aquests són alguns dels propòsits i metes de l'ONU:

Desarmament: el propòsit original de les Nacions Unides era crear un sistema de regulació i/o

limitació de la fabricació d'armament, especialment de les armes atòmiques i "altres armes de destrucció massiva".

Manteniment de la pau: promouen la pau per mitjà d'un exèrcit enviat a les regions que han tingut un conflicte armat recent per a facilitar els acords de pau i per a dissuadir als

combatents d'aixecar-se novament. Les forces provenen dels diferents estats membres; és a dir, l'ONU no té un cos militar independent. Totes les operacions de les forces de pau han de ser aprovades pel Consell de Seguretat.

Assistència

Humanitària: amb altres organitzacions com la Creu Roja, l'ONU proveeix aliments, aigua i altres serveis humanitaris a la població que sofreix de fam, que ha estat desplaçada per causa de la guerra, o que ha estat afectada per algú desastre natural.

Drets Humans: promouen el respecte als drets humans va ser una de les raons fonamentals de la creació de les Nacions Unides després del genocidi i les atrocitats de la Segona Guerra Mundial, per prevenir tragèdies similars en el futur; l'objectiu principal va ser crear un marc legal per considerar i actuar en contra de les violacions als drets humans.

<http://ca.wikipedia.org/>

CINEMA ^{per} **a** estudiants

info@cinemaper aestudiants.cat